

Éppen a minap kaptuk kézhez az alábbi cikket, amit Vajda Feri követett el. az ő kívánsága az volt, hogy belekerüljön a fanzinba, csa sajnos azt éppen befejeztük, amikor megkaptuk a levelét. A téma azonban szerintünk igen friss és fontos, úgyhogy – igaz, csak ilyen formában – de mégiscsak megkapjátok. jó szórakozást!

Meglepetés Alphaville-módra

Második éve működik Berlinben a MOONOFFICE által létrehozott központi AV fanclub. Hogy milyen sikeresen, azt nem tudom. Még egy tavalyi adatom van arról, miszerint a fanclub létszáma közel kétszáz volt az elmúlt év végén. Számomra ez egy kicsit kevésnek tűnt ahhoz képest, hogy a fanclub az egész világon ismert. Abban is csak reménykedni merek, hogy talán van még néhány magyar rajongó rajtam kívül, aki tagja a berlini F.C.-nek. (A BS alapítása előtt négy magyar tagja biztosan volt a Moonoffice-nek, őket levélben megkerestük, de sajnos egyikük sem reagált semmilyen formában... – BS) A tagdíj egy évre 50 DM. Ez alatt négy alkalommal kapod kézhez a fanclub újságját, a Moonpaper-t, emellett minden évben jár egy meglepetés-csomag is. A tavalyit elintézték négy poszterrel, de idén valami egészen egyedivel rukkoltak ki a szervezők, s ez az, amiről tulajdonképpen írni szeretnék.

Nos, az idei meglepetés egy kazetta. Egy olyan kazetta, amelyet csak a fanclub tagjai kaptak meg szerte a világon. Az Alphaville ugyanis összeállított egy válogatást, régi demo, koncert és remix verziókból. az anyag a HISTORY címet kapta. Természetesen a Blue Sunshine-n keresztül szeretném ezt felejtani mindenkinek. Hogy felcsigázzam egy kicsit a kedélyeket, szeretném leírni a véleményemet erről a válogatásról.

A kazin 14 dal hallható. Az első a *Headlines* 89-es demováltozata. Egészen más a szöveg és a dallam, de legalább olyan jó a dal, mint amelyet már korábban megismertünk a Romeos B-oldaláról. A második az oldalon a *Fallen Angel* 84-es demoverziója. Ezt még egy 8 sávú magnón rögzítették Münsterben a Nelson stúdióban. Csabával ellentétben szerintem a *Fallen Angel* nem erőssége az első albumnak, ám ez a verzió az album-változathoz képest nyers és szokatlan. Talán éppen ezért tetszik. Ezt a nótát a *Big Yellow Sun* követi, de a dal semmiben sem különbözik a már korábban megismerttől. Talán csak azért került fel a kazira, mert ez volt az a dal, ami legelőször a Lunaparkban készült. Egy meglepetés jön ezután, a *Voices Of The Dolphins*. Nem írnék róla semmit, hallgassátok meg! Aztán a *Dance With Me*, és a *She Fades Away* 1985-ös demója következik. Az oldalt az *Ariana* 85² szilveszterén rögzített változata zárja. A hangulata is olyan, kár, hogy a későbbi dalban nem hagyták benne a szájharmonikát. A háttérkórus miatt eléggé szétesik a dal, ezért nem is szeretem. (A vokál egyébként a *Girl Next Door* volt, azaz Petra, Inka és Karin)

A B oldalt az *Universal Daddy* nyitja egy klassz demóval. Örülök, hogy itt megtalálható, ha már a *First Harvest*-ről lehagyták. Ezt pedig a *Jet Set* 84-es demója követi, melyre alig lehet ráismerni. Csaba szerint egy „happy song” a lemezen, s ebből a verzióból pont ez hiányzik. Szomorkás, és nincs lendülete. Engem mindig a *Summer In Berlin* 89-es verziójára emlékeztet. Érdekes, ebben a köntösben a szám naná, hogy tetszik. Ez után két koncertfelvétel hallható. Az AV-hez csak annyi közük van, hogy ők írták a dalokat valamikor, illetve Marian énekel a felvételen, de nam az Alpha játszik. Marian kísérezzenekara az *Albert And The Heart Of Gold* volt. A két dal pedig a *Big In Japan*, és az *Islands*. A *Big In Japan*-nak egy klasszikus rock (!) változatát nyomják el a fiúk. Lehet, hogy ezen sokan ki fognak bukni, de nekem ez az egyik kedvencem. az *Islands*-et nem ismerem korábról, tehát újdonság. Mellette rejtély is, hogy a kazihoz küldött ismertetőn csak ehhez a számhoz nincsenek odairva a szerzők. Lehet találgatni! Mivel a német rajongók sokat reklamáztak a német nyelvű alpha dalokért, im a kárpótlás. Az áldozat a *Seeds*, amely az egyik kedvencem volt angolul. A német változat 1983-as demó, a címe pedig *Leben Ohne Ende*. Lehet, hogy sokaknak tetszeni fog, de én elrettentem a *Forever Young* reggae (!) verziójától, amelyet egy jamaikai banda játszott fel. A fiúknak gondolom tetszik, különben mit keresne a kazettán. Az utolsó dal pedig az *And I Wonder* 92-es Kid \Jon féle remixe. Ilyet, és ehhez hasonlóat sokat hallani manapság a diszkókban. Ez igazi profi munka.

Összességében a HISTORY tényleg az, aminek szánták: meglepetés. Javaslom, lepjétek meg magatokat ezzel a válogatással. (Ha kell, segítünk! – BS)